

ЛІНГВОКОГНІТИВНА МОДЕЛЬ КОНЦЕПТУ «РАДІСТЬ» В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Кобзарьова М., студ. ПР-43

Лінгвокогнітивна модель концепту Радість має фреймову природу і складну польову структуру. Поле концепту радість представляється у вигляді чуттєво-образного ядра, базового шару та периферії.

У текстах художньої літератури радість виражається вигуками.

Вигуки з концептуально-обумовленим значенням, виражаючи майже увесь спектр людських емоцій, поділяються на дві великі групи: вигуки, що виражають позитивні емоції і вигуки, що виражають негативні емоції.

Емоційне висловлювання зазнає суттєвих змін на синтаксичному рівні. Основною синтаксичною одиницею передачі інформації про ситуацію та/або суб'єктивного ставлення до неї виступає речення та його структурні частини. Синтаксичними засобами вираження суб'єктивної модальності відтак є синтаксичні конструкції. Структурні засоби вираження емоційної конотації являють собою специфічні, відмінні від інших, мовні моделі. Вживання такої синтаксичної моделі у емоційному мовленні являє собою відображення емоції у формальній структурі висловлювання.

Радість особи може бути репрезентовано у питальних структурах певного текстового фрагмента, що забезпечує неповторну емотивну зарядженість речень такого типу та їхню яскраво оформлену прагматичну спрямованість.

Дослідження базового шару концепту Радість включає у себе два етапи:

- 1) виділення слів *joy* та *happiness* як ключових слів-репрезентантів концепту Радості;
- 2) побудова семантем ключових слів.

Концепт Радість виражається багатьма способами в англійській мові: за допомогою вигуків, у питальних структурах, у розповідних реченнях. В результаті аналізу словникових дефініцій, була виокремлена сукупна семантема, що є мовною реалізацією концептуальних ознак, що складають базовий шар концепту Радість.

Наук.кер. – Баранова С.В., к.філол.н., доц.